

З В Е Р Н Е Н Н Я

ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

*"Я - УКРАЇНЕЦЬ! ЦЬОГО НЕ ВІДНЯТИ.
В ДУШІ МОЇ СПІВАЮТЬ СОЛОВ'І.
БУЛИ ТАКИМИ МОЇ МАМА Й ТАТО, Й
ТАКИМИ БУДУТЬ ПРАВНУКИ МОЇ!"*

Ми, представники Української Нації, яка сформувалася впродовж тисячоліть на Богом даній нам Землі, відомою в усьому світі як **УКРАЇНА - РУСЬ**, заявляємо наступне.

Сотні років за часів колоніального перебування України в складі Російської та інших імперій колонізатори намагались різноманітними способами знищити національну ідентичність українців. Заборонялось вживання української мови на офіційному рівні, в церковному богослужінні, навчанні в освітніх закладах, використанні в закладах культури, виданні українських книжок, журналів, газет...

Самих українців з метою асиміляції принизливо називали «малоросами», «молодшими братами» та іншими образливими словами...

В 1991 році Україна відновила свою Незалежність. Проте пострадянська комуністично-партійна номенклатура, яка залишилась при владі, продовжувала процес денаціоналізації Українського Етносу. Денаціоналізація була основою шовіністичної національної політики КПРС в процесі створення так званої нової історичної спільноти людей - «*совєцький народ*». А "*великому русському народу*" була відведена роль державоутворюючої нації. Всі інші народи "*Совєцького Союзу*" підлягали повній русифікації.

В реальному житті це проявилось в деукраїнізації етнічних українців, особливо на Донбасі, в Криму та південних областях України. В результаті такої антиукраїнської та антидержавної політики керівництва України українці юридично перестали існувати.

Так, 26 червня 1992 року комуністична більшість (так звана «*група 239*») Верховної Ради України (голова *І.Плющ*) прийняла Постанову «*Про затвердження положень про паспорт громадянина України, про свідоцтво про народження...*» (№2503-ХІІ), якою, на порушення принципу верховенства права, закріпленого в міжнародних правових актах ООН, ЮНЕСКО, Ради Європи, вилучила графу «*національність*» з українського паспорту.

Дякувати Богу, зберегли у свідоцтві про народження зазначення національності батьків дитини, а у свідоцтві про шлюб – національність подружжя. Це давало можливість відстежувати тенденції щодо етнічної структури населення України в майбутньому. В продовж десяти років зазначена постанова Верховної Ради України врегульовувала, нехай і в обрізаному (*обмеженому*) вигляді, питання обрання національності громадянами України відповідно до записів у свідоцтві про народження.

У 2001 році вперше в Незалежній Україні був проведений перепис її населення, який засвідчив, що титульна (*корінна*) нація українців складає **37 541 700 осіб, або 77,8%** від загальної кількості населення (росіяни – 17,3%, білоруси – 0,6%, молдовани – 0,5%, кримські татари – 0,5%, болгары – 0,4%, угорці – 0,3%, румуни – 0,3%, євреї – 0,2%).

12 вересня 2002 року став **«чорним днем»** для українців. Кабінет міністрів України, очолюваний уродженцем Молдови А.Кінахом, з благословення Президента Л.Кучми, прийняв Постанову № 1367, якою вилучив із свідоцтва про народження запис про національність батьків, а з свідоцтва про шлюб – національність подружжя. На порушення Конституції України та міжнародних правових актів Уряд Кінаха, не маючи на те повноважень, скасував вищезазначену постанову Верховної Ради України. Безпрецедентний випадок в історії незалежної України!

10 листопада 2010 року Кабінет міністрів України, у якому етнічних українців було менше ніж пальців на одній руці (*у нинішньому - не більше*), на чолі з уродженцем Росії М.Азаровим (*який вважав себе «гражданином с русской отчизной»*) прийняв Постанову № 1025 *«Про затвердження зразків актових записів цивільного стану, описів та зразків бланків...»*, якою завершив процес денационалізації українців, вилучивши графу *«національність»* з усіх бланків про державну реєстрацію.

Цією антиукраїнською (*а по суті злочинною*) постановою Уряд Азарова позбавив 46 млн. громадян України (*з яких 37 млн. етнічних українців*) права вказувати в реєстраційних документах свою національність.

Таким чином уряди, очолювані Кінахом і Азаровим, а також президенти Кучма і Янукович (*не українець за національністю*) здійснили ще один, цього разу юридичний **етноцид** титульної нації - українців.

Хто дав право керманічам при владі так чинити з українцями?

За такого безнаціонального ведення державної реєстраційної документації наші діти, онуки, правнуки, наступні покоління не зможуть довести, якого вони роду-племені, чиї вони нащадки.

На даний час, з юридичної точки зору, українська нація і українці за національністю де-юре не існують. В Україні вперто і цілеспрямовано стирається будь яка різниця між чужоземцями і етнічним українцями, які є титульною (*корінною*) нацією України.

Знайшлись «розумники» в уряді, в тому числі і в нинішньому, а також «правозахисники» і «вчені», які вважають, що відсутність запису про етнічне походження (*національність*) громадян відповідає сучасним нормам захисту прав і свобод людини і громадянина. На їх думку, під терміном «національність» у світовій правовій традиції розуміється як синонім поняття *«громадянство»*, але забувають при цьому сказати за запис в реєстраційних документах про етнічну, а в деяких країнах й про конфесійно-релігійну приналежність громадян!

Деякі «мудреці» і навіть державні інститути в нашій державі вивели теорію про народження в Україні так званої «української політичної нації». Очевидно виконують, і не безкоштовно, завдання тих, хто прагне асимілювати нації (корінні народи), втілюючи в життя теорію Карла Маркса: «населення – це абстракція» і його послідовника Ульянова – Леніна, який стверджував, що «злиття націй росте з кожною верстою залізничної дороги».

Глибокої національної прив'язаності навчав видатний єврейський діяч Володимир Жаботинський: **«Життя довело, що все буття держави, наче довкола осі, приречене обертатися довкола проблеми національностей...»**

Великий українець Іван Франко ще на початку ХХ століття наголошував: **«Все, що йде поза рами нації, се або фарисейство людей, що інтернаціональними ідеалами раді би прикрити свої змагання до панування однієї нації над другою, або хворобливий сентименталізм фантастів, що раді би широкими «вселюдськими» фразами покрити своє духовне відчуження від рідної нації».**

З часу ліквідації графі «національність» у свідоцтві про народження в Україні народилося понад 11 млн. дітей.

Хто вони за своєю національністю ?

Скільки серед них українців, росіян, білорусів, вірменів, євреїв, інших?

У їхніх свідоцтвах про народження не вказана національність їх батьків. Усі вони національні безбатченки, без національного коріння!

Хто дав право владі вкрати у нас, етнічних українців, нашу багатовікову національність – українець?!

Чому нова влада не повертає українцям вкрадену у них національність, вперто ігноруючи багатотисячні звернення українців з цього питання?!

Відповідь проста: тому, що і ця - нинішня влада - далеко не українська!

Напередодні Шевченківських днів (Тарасова Свіча), 20 травня 2015 року так звана демократична коаліція, яка складає майже конституційну більшість Верховної Ради України (298 депутатів), «провалила» законопроект, який передбачав обов'язкове володіння українською мовою посадовими та службовими особами органів державної влади та складання ними іспиту на знання української мови як державної. Законопроект підтримали лише 152 народних депутатів, із них «коаліційних» - 137.

З дев'яти фракцій тільки три («Самопоміч», «Радикальна партія Ляшка» і «Батьківщина») віддали більшість голосів за цей законопроект.

Депутати від блоку Порошенка та «Народного Фронту» **не надали** державній українській мові необхідної підтримки: із 143-х "порошенківців" «за» голосували лише 61, а команда Прем'єр-міністра із 82-х депутатів дала лише 18 голосів «за» (а п'ять «фронтників» були навіть проти!). І це без огляду на те, що одним із пунктів коаліційної угоди є **вимога** безумовної підтримки Статусу державності української мови.

У парламенті виявилось лише 152 українців-патріотів. Решта парламентаріїв зганьбила себе колаборанством. Бо той, хто не підтримує українську мову, мимоволі (а можливо, і навмисно!) підтримує мову російського окупанта і до цього часу керується циркуляром царського міністра освіти Валуєва, який стверджував, що *"никакого отдельного украинского языка не было, нет и быть не может, а есть некультурное сельское наречие"*.

Ганебно, але факт: голова Верховної Ради України В.Гройсман також не голосував за цей законопроект, як і голова фракції блоку президента Ю.Луценко, утримався від голосування і син Президента України О.Порошенка.

Таким голосуванням Парламент України дав вичерпну відповідь на запитання – чи є він Українським?!

На сьогодні Україна перетворена в державу, яка є єдиною в Раді Європи і у світі, громадяни якої позбавлені права мати запис про свою національність в державних реєстраційних документах.

Тому ми і створили Координаційну Раду **«УКРАЇНЦІ – ЕТНІЧНА НАЦІЯ»**.

Ми закликаємо всіх тих, хто вважає себе Українцем за національністю, а також представників національних меншин, разом об'єднати зусилля для повернення нашим громадянам права на добровільний запис своєї національної ідентичності в державних реєстраційних документах.

Громадянин України будь-якої національності має невід'ємне право пишатися своїм етнічним походженням, мовою свого народу, своїми батьками-прадідами, історією, традиціями, звичаями, культурою, а не бути національним безбатченком, без роду-племени!

Добровільна ідентифікація за національною ознакою, окрім відновлення історичної справедливості для Української нації як титульної, дасть можливість всім, без виключення, представникам національних меншин, які проживають в Україні, реальне юридичне право вимагати від влади надати можливість задовольняти їхні культурні та освітні потреби, закріплені в Конституції України.

Шановні українці, акцентуємо вашу увагу на наступному.

14 грудня 1960 року Генеральна Асамблея ООН прийняла Декларацію *«Про надання незалежності колоніальним країнам і народам»* (№ 1514 – XV), яка визнає право корінного (титульного) народу (етносу), в тому числі, і українців в Україні, на створення національної держави. Відповідно до міжнародних правих актів ООН і ЮНЕСКО, **національна держава**, це така держава, в якій **корінний (титульний) народ (етнос)** становить не менше **67 %** населення країни.

13 вересня 2007 року ООН прийняла Декларацію *«Про права корінних народів»* (№ 61/ 295).

Відповідно до вимог Декларації, українці є корінною (титульною) нацією в Україні і повинні бути представленими в органах державної влади і місцевого самоуправління пропорційно до населення країни (українці складають 78% населення Держави).

Але до цього часу Верховна Рада України законодавчо не закріпила Статус українців як корінного народу України.

Кадрова політика, яку нова влада проводить в Україні, - є цинічним приниженням Української нації.

У листопаді 2014 року уряд Держави Ізраїль ухвалив і передав Кнесету (у якому 75% із 120 депутатів - євреї) для розгляду законопроект «Про національну державу», у першому параграфі якого зазначається: *«Держава Ізраїль є національним осередком єврейського народу. Право на національне самовизначення в Державі Ізраїль належить виключно єврейському народу. Будь-які інші законодавчі акти будуть тлумачитися з урахуванням цього положення»*. Законопроект визначає Державу Ізраїль, як *«національний простір єврейського народу»*.

Прем'єр - міністр Ізраїлю Біньямін Нетаньягу, який підтримав законопроект, заявив: *«Ізраїль – це національна єврейська держава. У ній рівні права для всіх громадян, хоча це підкреслити. Але права ці стосуються тільки єврейського народу: і прапор, і гімн, і можливість еміграції євреїв з інших країн – все це частина нашої національної символіки».*

«Учітесь, читайте, І чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь...»

Хто з вас не читав ці рядки Тараса Шевченка у шкільному віці?
Хто не повторював їх ставши дорослим або отримавши високі посади?

А взяті вони з Шевченківського «Послання» «І мертвим, і живим, і ненародженим землякам моїм в Україні і не в Україні...».

Усі ці, як і інші, Шевченкові настанови не втратили свого значення й нині, бо надзвичайно співзвучні з сучасними викликами.

Научаючись чужого, ми маємо орієнтуватися на збереження людських прав представників національних меншин, як наприклад, в Ізраїлі: виступи проти державної мови, релігії, всього національного, а також щодо статусу державоутворюючої нації мають переслідуватись Законом.

Без цього Українська Соборна Самостійна Держава не відбудеться.

Звертаємось до всіх керівників України з проханням: вирішити у законодавчий спосіб питання про повернення **УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДУ** його національного коріння. Не змушуйте УКРАЇНЦІВ робити це черговим МАЙДАНОМ, який цього разу буде національно-визвольною революцією за своє Божественне і юридичне право мати свою, успадковану від дідів-прадідів українську національність та свою національну державу не тільки де-юре, але і де-факто.

Панове керманчі, пам'ятайте, що ціною життів Національних Героїв «Небесної Сотні» ви отримали владу і знаходитесь до цього часу при владі, дякуючи кращим синам і донькам України, які захищають Батьківщину від російського агресора на чолі з Путіним в неоголошеній війні, яку Президент України П.Порошенко називає *«вітчизняною»*.

Серед загиблих «Небесної Сотні» під час Революції Гідності та військовослужбовців, правоохоронців і добровольців, які віддали своє життя за Україну на Східному фронті (*майже 1800 осіб*) понад 86% - ***це українці*** за національністю.

Координаційна Рада **«УКРАЇНЦІ – ЕТНІЧНА НАЦІЯ»** просить Президента, Верховну Раду, Кабінет міністрів України і наполягає:

- 1) Відповідно до наявних процедур подати до ООН заяву про приєднання України до Декларації ООН «Про права корінних народів» та ратифікувати її, щоб вона відповідно до ст.9 Конституції України стала частиною національного законодавства України.
- 2) Закріпити в Конституції України положення про те, що українці є корінною (***титульною***) нацією, а Україна – національною Державою.

- 3) Законодавчо встановити, що українці повинні бути представлені в органах державної влади і місцевого самоуправління пропорційно до населення України.
- 4) Повернути етнічним українцям і представникам національних меншин України право мати запис про національність у реєстраційних державних документах. У порядку законодавчої ініціативи внести до Верховної Ради України законопроект про поновлення графи «національність» в паспорті, свідоцтві про народження, свідоцтві про шлюб, свідоцтві про усиновлення, свідоцтві про смерть, заяві про народження дитини, заяві про одруження та інших реєстраційних документах.
- 5) Внести відповідні зміни до Постанови Кабінету Міністрів України *«Про затвердження зразків актових записів цивільного стану, описів та зразків бланків свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану»* (№ 1025 від 10 листопада 2010 року, підписана Азаровим), передбачивши у відповідних бланках свідоцтв про державну реєстрацію графу «національність».
- 6) Зобов'язати державні органи реєстрації актів цивільного стану України внести запис «національність» у паспорт громадянина України, свідоцтво про народження, свідоцтво про шлюб, у яких відсутній запис про національність або видати відповідний вкладиш до цих реєстраційних документів.
- 7) Провести в 2016 році перепис населення в Україні з обов'язковим зазначенням графи «національність» у переписному листі (при його заповненні пред'являється документ, що підтверджує національність особи).

За дорученням Координаційної Ради **«УКРАЇНЦІ – ЕТНІЧНА НАЦІЯ»**

**ГОЛОВА КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ,
ГЕРОЙ УКРАЇНИ,
НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ II-VII СКЛ.
ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТЕНАНТ**

ГРИГОРІЙ ОМЕЛЬЧЕНКО

Тел: 067 - 403 – 55 - 90
E-mail : sou325@ukr.net